ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 50

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 1304

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος Κύριε Χρυσόστομε. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα ἐν φιλήματι ἁγίῳ περιπτυσσόμενοι ἡδέως προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐκομισάμεθα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2083 καὶ ἀπὸ κβ' μηνὸς Ὀκτωβρίου (ν. ἡ.) ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Μακαριότητος καὶ τὴν ἐσώκλειστον ἐπιταγὴν ἐπὶ ποσοῦ 643 9]9 λιρῶν Ἀγγλίας προερχομένων ἐξ ἐράνων διενεργηθέντων ὑπὸ τῆς Ἁγιωτάτης ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μεταξὺ τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ διατεθεῖναι ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων Παναγίων Προσκυνημάτων, τῆς ἱερωτάτης ταύτης ἐθνικῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ παρακαταθήκης.

Θερμὰς εὐχαριστίας ἑρμηνεύομεν τῇ Ὑμετέρᾳ περισπουδάστῳ Μακαριότητι καὶ τῇ Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος σπευσάσῃ ὑπομνῆσαι τῷ εὐσεβεῖ Ἑλληνικῷ λαῷ τὸ ἱερὸν πρὸς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καθῆκον, ὅπερ οὗτος κατ' ὀφειλήν, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ πόρων, ἐπετέλεσε καί, ὡς ἐλπίζομεν, μέλλει συνεχίσαι, ὅπως καταστῇ δυνατὴ διὰ τῆς εὐλαβοῦς αὐτοῦ προσφορᾶς ἡ ἐπανόρθωσις τῶν γενομένων ζημιῶν καὶ οὕτω ἔτι πλειότερον ἐνισχυθῶσι τὰ ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἐθνικὰ δίκαια, ἀποδειχθῇ δὲ πρὸ τῶν ὀμμάτων πάντων καὶ ἔργοις, ὅτι ἡ ἱερὰ αὕτη παρακαταθήκη ἀνήκει εἰς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος, ὅπερ καὶ ἑκάστοτε τὴν προσήκουσαν περὶ αὐτῆς λαμβάνει πρόνοιαν.

Ἀδελφικῶς δὲ καὶ αὖθις Αὐτῇ παρὰ Κυρίου αἰτούμενοι τὰ ἔτη ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ σωτήρια, διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ αϡκζ' Νοεμβρίου ιε'

Τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Ἡμῖν Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἀριθ. { Πρωτ. 2385 / Διεκπ. 3954 } Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1927

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὡς Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἀείποτε ἡ καθ' ἡμᾶς Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Θεοσώστου ἡμῶν Κράτους μέχρι τοῦ νῦν, ἐκ τῶν κυριωτάτων καὶ πρωτίστων μελημάτων αὐτῆς ἔσχεν, ὅπως οὐ μόνον διατηρῇ ἀθίκτους, ἀλλὰ καὶ προάγῃ καὶ συσφίγγῃ ἰσχυροτέρους ὁσημέραι τοὺς δεσμοὺς ἐκείνους, οἵτινες δέον νὰ συνέχωσινν ἁρμονικῶς Ἐκκλησίαν καὶ Πολιτείαν ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων.

Ἤδη παρέχεται ἀμφοτέραις καὶ ἐκ Θείας Προνοίας πάντως ἡ εὐκαιρία καὶ δὴ ἐν ταῖς κρισίμοις ταύταις περιστάσεσιν, ἃς διανύομεν, ὅπως σφυρηλατηθῶσιν ἄκαμπτοι ἐς ἀεὶ οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι δεσμοί. Ἐν τῷ ἄρτι δηλαδὴ ψηφισθέντι Συνταγματικῷ Χάρτῃ τῆς Χώρας ἐγένετο δεκτὸς ὁ θεσμὸς τῆς ἱδρύσεως σώματος Γερουσίας, ἐν ᾗ πλὴν τῶν αἱρετῶν μελῶν αὐτῆς θὰ παρακαθίσωσι καὶ μέλη λαμβανόμενα ἀπὸ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ὀργανώσεων ἢ καὶ ἐπαγγελμάτων. Ἐλέχθη μάλιστα καὶ ἐτονίσθη ὅτι ἰδιαιτέρα πρὸς τοῦτο πρόνοια θὰ ληφθῇ ἵνα ἰδίᾳ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐπαρκῶς, ἀδιαφόρως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, αἱ ὀργανώσεις ἐκεῖναι, αἵτινες λόγῳ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεως μείζονα συμβολὴν καὶ ἐπιβολὴν θὰ εἶχον.

Μεταξὺ τούτων προέχουσαν βεβαίως θέσιν ἔχει ὁ ὀρθόδοξος παρ' ἡμῖν κλῆρος, ὅστις ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτοῦ πρὸς προαγωγὴν τοῦ καλῶς ἐννοουμένου κοινωνικοῦ συμφέροντος συμφυῶν αὐτῷ ἰδιοτήτων καὶ πλεονεκτημάτων εἶναι καὶ κατ' ἀριθμὸν τοιοῦτος, ὡς ὑπερβαίνων τὰς δέκα χιλιάδας ἀτόμων ἐν τῷ Κράτει, ὥστε δικαίως νὰ δύναται νὰ ἀξιώσῃ νὰ

ἀντιπροσωπεύηται καὶ οὗτος ἐν τῷ σώματι τῆς Γερουσίας δι' ἀναλόγων πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτοῦ δύναμιν μελῶν.

Περιττὸν νὰ λεχθῇ ἐνταῦθα ὅτι οὐδέποτε ἐφιλοδόξησεν ὁ καθ' ἡμᾶς κλῆρος οὔτε πολιτικὰ ἀξιώματα νὰ ἀναδέχηται, οὔτε κἂν νὰ ἐποφθαλμιᾷ τὴν διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ ἀνάδειξιν κληρικῶν εἰς αἱρετὰ ἀξιώματα, εἰ καὶ κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ μόλις πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἐλευθερωθέντος Κράτους ἡμῶν διαπρεπεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ κλήρου, ὡς ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος, ὁ Ἀνδρούσης Ἰωσὴφ καὶ ἄλλοι μεγίστην ἀπέδειξαν πολιτικὴν σύνεσιν τὰ μάλιστα συμβαλόντες εἰς τὴν δυσχερεστάτην κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διευθέτησιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τοῦ ἀρτιπαγοῦς Κράτους. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὡσαύτως ὅτι καὶ ἐν ἄλλαις ὁμοδόξοις καὶ ἑτεροδόξοις χώραις, ὡς ἐν Αὐστρίᾳ, Ρωμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ, καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ σύνολον τῶν Ἀρχιερέων πάσης θρησκευτικῆς ἀποχρώσεως ἀποτελοῦσιν αὐτοδικαίως μέλη τῶν σωμάτων Γερουσίας τῶν χωρῶν ἐκείνων.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία δὲν ἐμπνέεται ὑπὸ τοιούτων ὑπερβολικῶν ἀξιώσεων, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐνδείκνυται κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, κατὰ τὸ στοιχειῶδες δὲ δίκαιον καὶ μηδαμόθεν δυνάμενον τοῦτο νὰ ἀμφισβητηθῇ, εἶναι ὅπως ἐν τῷ συμφέροντι αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους μὴ παραγνωρισθῇ καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἵνα ἀντιπροσωπεύηται δεόντως ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τούτῳ νομοθετικῷ Σώματι. Κατὰ ταῦτα ἡ καθ' ἡμᾶς Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ὡς ἐκπρόσωπος καὶ διερμηνεύουσα τὸ φρόνημα τῆς Ἱεραρχίας, λαβούσης πρὸς τοῦτο πρὸ πολλοῦ εἰδικὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρόνημα σύμπαντος τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, λαμβάνει τὴν τιμήν, Κύριε Πρόεδρε, νὰ παρακαλέσῃ ὑμᾶς ἐν τῇ ἰδιότητι ὑμῶν ὡς ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ εἰσηγηθῆτε εἴς τε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν δικαίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀξίωσιν ὅπως θεσμοθετηθῇ ἵνα ἀντιπροσωπεύηται αὕτη ἐν τῇ Γερουσίᾳ διὰ τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένων ἐν ἀρχῇ ἑκάστης περιόδου τῆς Γερουσίας ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς συνερχομένων ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν σκόπὸν τοῦτον, ἐκτὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν δικαιουμένου αὐτοδικαίως νὰ παρακάθηται ὡς μέλος ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ δικαία αὕτη ἀξίωσις τῆς Ἐκκλησίας εὐμενῶς γενήσεται ἀποδεκτὴ καὶ ἐπιδαψιλεύοντες ἐφ' Ὑμᾶς καὶ ἐπὶ νὰ ἔργα Ὑμῶν τὰς εὐχὰς αὐτῆς διατελοῦμεν.

† Ὁ Ἀθηνῶν *Χρυσόστομος* Πρόεδρος
† Ὁ Σύρου καὶ Τήνου, Ἄνδρου *Ἀθανάσιος*
† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος *Γερμανὸς*
† Ὁ Δημητριάδος *Γερμανὸς*
† Ὁ Θήρας *Ἀγαθάγγελος*
† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας *Ἀμβρόσιος*
Ὁ Α'. Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. *Γερμανὸς Ρουμπάνης.*

ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.

Δικαίως σήμερον ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χαίρει καὶ εὐφραίνεται ἡ Ἐκκλησία Αὐτοῦ καὶ προσκαλεῖ τὰ τέκνα της ἵνα αἰσθανθῶσι τὴν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην ταύτην, διότι νέα ἐποχὴ τιμῆς καὶ δόξης ἤρχισεν ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἡμέρας δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ Θεὸς σήμερον ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ καὶ ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἁγνῆς Παρθένου Μαρίας ταπεινὸς ἐν σπηλαίῳ, διότι οὐχὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἐθεώρησεν ὡς φέρουσαν ἐντροπὴν καὶ περιφρόνησιν.

Γεννᾶται σήμερον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνυψώσῃ τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ θὰ καταρρίψῃ τοὺς ἀλαζόνας καὶ πονηρούς. Γεννᾶται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ φανερώσῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς δείξῃ τὸν ἀσφαλῆ δρόμον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ φθάσωμεν εἰς αὐτόν.

Καταβαίνει σήμερον εἰς τὴν γῆν ὁ Θεὸς ἵνα ἀναβιβάσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οὐρανόν.

Καταβαίνει εἰς τὴν γῆν ὁ Θεὸς ἵνα ἀναβιβάσῃ τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς χυδαιότητος τῆς πονηρίας καὶ τοῦ μίσους εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

Γεννᾶται σήμερον ὁ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, ὁ ἰατρὸς τῶν ἀσθενούντων, ὁ προστάτης τῶν ἀδυνάτων, ἡ παρηγορία τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπηλπισμένων, ὁ παιδαγωγὸς τῆς νεότητος, ἡ βακτηρία τοῦ γήρατος, ἡ γαλήνη τῶν τεταραγμένων, ἡ ἐλπὶς καὶ τὸ θάρρος τῶν ἑτοιμοθανάτων, ὁ αἰώνιος, ὁ ἀδιάδοχος, ὁ ἀκατάλυτος βασιλεύς, ὁ ὁποῖος θὰ ὑποτάξῃ ὅλον τὸν κόσμον οὐχὶ διὰ τῆς βίας, διὰ στρατῶν καὶ ὅπλων, ἀλλὰ διὰ τῆς πραότητος, διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης.

Σήμερον οἱ ἐν τῷ σκότει βαδίζοντες ἄνθρωποι εὕρομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον θὰ φωτίζῃ αἰωνίως τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὸ πρόσκαιρον διάστημα

τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ζωῆς των κατὰ τὸ ἀτελείωτον διάστημα τῆς ἐν οὐρανῷ διαρκοῦς κατοικίας των. Ἰδοὺ σήμερον ἀνέτειλεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, ὁ ὁποῖος ἀκαταπαύστως θὰ φωτίζῃ τοὺς ταξειδεύοντας ἐκ τοῦ τρικυμιώδους τούτου κόσμου πρὸς τὸν γαλήνιον λιμένα τοῦ οὐρανοῦ!

Γεννᾶται σήμερον Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἱδρύσῃ βασιλείαν ἀκλόνητον, ἡ ὁποία, ὅσον καὶ ἂν πολεμηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς ἀσεβείας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἁμαρτίας, δὲν θὰ σαλευθῇ διόλου, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ὁποίου θὰ δοξασθῶσιν οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, ὅσῳ μικροὶ καὶ ἀσθενεῖς ἐνταῦθα καὶ ἂν ὑπάρχωσι, καὶ θὰ ταπεινωθῶσιν οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες, ὅσῳ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ ὑπὸ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἂν θεωρῶνται.

Γεννᾶται Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ συντρίψῃ καὶ θὰ καταστήσῃ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅλους τοὺς ἀμετανοήτους ἐχθρούς του, ὁ ὁποῖος πολεμούμενος καὶ διωκόμενος θὰ στερεοποιῆται καὶ θὰ λάμπῃ ἀκόμη περισσότερον. Τοῦτο προεῖπεν ὁ Ἴδιος, τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἱστορία εἴκοσιν αἰώνων.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη καὶ σκιρτήσατε ἐκ χαρᾶς καὶ ὁλοψύχως δοξάσατε σήμερον τὸν Μέγαν Εὐεργέτην Θεόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ ἐπεκτείνει σήμερον τὸ φῶς του μέχρι τῶν περάτων τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος τὴν σκοτεινὴν κοιλάδα τοῦ κόσμου τούτου τῶν δακρύων μεταβάλλει σήμερον εἰς φωτόλουστον παλάτιον ἀπεράντου χαρᾶς, καὶ ψάλατε μετὰ τῶν ἀγγέλων τὸν ἑορταστικὸν ὕμνον «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἀκούσατε ταῦτα ὅλοι οἱ πικραίνοντες δι' ἀπιστίας καὶ διὰ διαφόρων ἁμαρτημάτων τὸν σήμερον γεννηθέντα ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τοιουτοτρόπως ἐχθροὶ αὐτοῦ καθιστάμενοι· ἀπομακρύνθητε ἀπὸ τῶν πονηρῶν σας μεθόδων καὶ πράξεων, ἵνα ἀποφύγητε τὸ λυπηρὸν τέλος τῶν ἀμετανοήτων ἐχθρῶν του, ἵνα μὴ λάβητε τὸ τέλος τοῦ Ἡρώδου καὶ τῶν ὁμοίων πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ μετανοίας εἰλικρινοῦς καταστήσητε τὸ τέλος ὑμῶν χριστιανικόν, ἀνώδυνον, εἰρηνικόν, ὁποῖον παρέχει ὁ σήμερον γεννηθεὶς Θεὸς ἐν τῇ ἀπείρῳ ἀγαθωσύνῃ Του εἰς ὅλους τοὺς μετανοοῦντας ἐχθρούς Του. Ζητεῖ ἀπὸ σᾶς ὁ Κύριος σήμερον δῶρον, οὐχὶ ὑλικόν, ὅπως ἦσαν τὰ δῶρα τῶν μάγων, ἀλλὰ πνευματικόν, τὸ δῶρον τῆς εὐσεβείας, τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸ ὄνομά του καὶ εἰς τὸ θέλημά Του, τὸ δῶρον τῆς ἐμπράκτου μετανοίας.

Ἀκούσατε ταῦτα καὶ ὅσοι ἐθηλάσατε τὸ ἁγνὸν καὶ ἄδολον γάλα τῆς ἁγίας καὶ πατροπαραδότου ὀρθοδόξου διδασκαλίας, τὸ ὁποῖον ἐκαθάρισε καὶ ἐξωράϊσε καὶ ἐτόνωσε τὰς ψυχάς σας καὶ κατέστησεν αὐτὰς ἱκανὰς νὰ ἀγαπήσωσι καὶ νὰ λατρεύσωσιν ἐπαξίως τὸ θεῖον βρέφος τῆς Βηθλεέμ, καὶ φυλάχθητε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀπὸ τοῦ δηλητηρίου τῶν διδασκαλιῶν τῶν ἀπίστων καὶ αἱρετικῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι περιφρονοῦσι καὶ διαστρέφουσι τὴν θρησκείαν, διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ὁποίας οἱ πατέρες των ἐδοξάσθησαν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται νὰ ἀνατρέψωσιν ὅσα ἱερὰ καὶ τίμια παρεδέχθησαν καὶ ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες, οἱ ὁποῖοι δουλεύοντες εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν κακίαν εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἀπολαύσωσι τὴν χαρὰν καὶ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβιβάζει σήμερον τοὺς ἐκλεκτοὺς ὀπαδούς του ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Θεός· ἔχετε ὑπ' ὄψει ὅτι καταπολεμοῦσι τὴν Θρησκείαν, διότι αὕτη εἶναι χαλινὸς ἐν ταῖς παρεκτροπαῖς καὶ ταῖς ἀκαταστασίαις, αὐτοὶ δὲ θέλουσι νὰ ἐπιδίδωνται εἰς πᾶσαν κακὴν καὶ παράλογον πρᾶξιν ἐλευθέρως, κοιμίζοντες βιαίως τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, ἀπομακρύνοντες τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐντροπὴν τῶν ἀνθρώπων. Ἰδοὺ διατὶ ἢ πολεμοῦσι φανερῶς τὴν θρησκείαν, ἢ δεικνύονται ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὸν σήμερον φανερωθέντα Θεόν. Προφυλάχθητε ἀπὸ τοῦ δηλητηρίου τούτων, διότι προσφέρουσιν αὐτὸ συνήθως ὑπὸ μορφὴν μέλιτος, ὑποσχόμενοι ὅτι δῆθεν διὰ τῶν ἐξωφρενικῶν διδαγμάτων αὐτῶν θὰ εὐτυχήσῃ ὁ κόσμος καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνοησίας ἐκστομίζοντες. Τὴν εὐτυχίαν ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον ὁ Χριστὸς καὶ μόνον οἱ τυφλοὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν συνείδησιν δὲν ἐννοοῦσι καὶ δὲν αἰσθάνονται. Πάντες οἱ πράγματι σοφοὶ καὶ σοβαροὶ καὶ τίμιοι ἄνθρωποι εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι πιστοὶ μαθηταὶ τοῦ σήμερον Γεννηθέντος. Πάντες οἱ ἡμιμαθεῖς ἢ ἀμαθεῖς καὶ ἐπιπόλαιοι καὶ οὐχὶ ἀκέραιοι κατὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν εἶναι φυσικὸν νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπ' Αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ θέλωσι νὰ ἔρχωνται πρὸς τὸ φῶς, τὸν Χριστόν, «ἵνα μὴ ἐλεγχθῶσιν αὐτῶν τὰ πονηρὰ ἔργα». Ὡς ἱερὸς μαγνήτης ὁ Χριστὸς ἕλκει πρὸς ἑαυτὸν ἰσχυρῶς πᾶν ἠθικὸν καὶ ἔντιμον στοιχεῖον. Πᾶν φαῦλον καὶ κακοποιὸν καὶ ἀνισόρροπον στοιχεῖον ζητεῖ ἐπιμόνως νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ καὶ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν προστάτην τοῦ σκότους, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν «ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει».

Δι' ἐκείνους ὁ γεννηθεὶς Θεὸς εἶναι πτῶσις, δι' ἡμᾶς ὅμως, τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, εἶναι ἀνάστασις, εἰρήνη, χαρά, σοφία, τιμή, δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Ναί! Εἴθε νὰ χαρίζῃ τὰ ψυχικὰ ταῦτα καὶ ἀνεκτίμητα δῶρα ὁ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εἰς ἅπασαν τὴν τῆς Τριφυλίας θεόσωστον Μητρόπολιν. Γένοιτο!

† Ὁ Τριφυλίαςκαὶ Ὀλυμπίας ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΙ ΦΡΟΝΟΥΜΕΝ ΗΜΕΙΣ

Γ΄.

Πρόκειται, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἐκκλησίας», περὶ τῆς οὕτω χαρακτηρισθείσης «ἑλληνικῆς κρίσεως». Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀπὸ πολλῶν, οὕτως εἰπεῖν, γωνιῶν ἐξενεχθείσας κρίσεις περὶ ὑπάρξεως οὐ μόνον γενικῆς, ἀλλὰ καὶ ἑλληνικῆς κρίσεως, ἡμεῖς εἴπομεν πρῶτον μέν, ὅτι κρίσις ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνατροπῆς ἢ ἔστω καὶ τοῦ κλονισμοῦ τῶν διεπουσῶν τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν εἶνε ἀνύπαρκτος· δεύτερον δὲ ὅτι τὸ χαρακτηριζόμενον ὡς τοιαύτη «ἑλληνικὴ» κρίσις εἶνε, ἁπλούστατα, σύμπτωμα τῆς γενικῆς ἀνὰ τὸν κόσμον συνεπείᾳ καθορισθέντων ὑφ' ἡμῶν λόγων ἐπικρατησάσης καὶ ἐπικρατούσης ἔτι—***χυδαιοκρατίας***, τὴν ὁποίαν βλέπομεν ἐκδηλουμένην εἰς πᾶσαν τῆς ζωῆς ἔκφανσιν. Καὶ ἀπομένει νὰ ὁρισθῶσι τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διόρθωσις τῆς ἐκτροπῆς.

Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κοινωνία τῆς αὔριον θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ σήμερον παρασκευαζόμενα στελέχη, εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ πᾶσα προσοχὴ τῶν πιστευόντων εἰς τὸ ἀπαραμείωτον κῦρος τῶν αἰωνίων ἀξιῶν, ἐφ' ὧν ἑδράζεται καὶ δι' ὧν προκόπτει, προάγεται, ἐξευγενίζεται καὶ ἐξυψοῦται ἡ ἀνθρωπότης, δέον νὰ στραφῇ πρὸς τὴν νεολαίαν. Αὐτὸς εἶνε ὁ στῦλος, ὁ ὁποῖος θὰ ὑποβαστάσῃ τὸ κοινωνικὸν τῆς αὔριον οἰκοδόμημα, καὶ αὐτῆς τὸ φρόνημα καὶ τὸ αἴσθημα θὰ εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ προσδώσουν ἠθικὴν ἀξίαν ἢ ἀπαξίαν εἰς τὴν ζύμην, ἐξ ἧς θὰ παρασκευασθῇ τὸ κοινωνικὸν τοῦ μέλλοντος φύραμα. Νεολαία ἀνατραφεῖσα μὲ χυδαῖα θεάματα ἢ ἀκούσματα, ἀναπνέουσα πάντοθεν βαναυσίαν, ἐμποτιζομένη διηνεκῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγροικίας, λαλοῦσα τὴν γλῶσσαν τῆς προλεταριακῆς χονδροειδείας καὶ ἀσμενιζομένη εἰς αἰσθήματα εὐτελῆ καὶ χαμαιπετῆ, βεβαίως εἰς οὐδὲν εὐγενές, λεπτὸν καὶ ὑψηλὸν εἶνε ἱκανή. Ἀπ' ἐναντίας, νεολαία διαπαιδαγωγημένη εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ, ἀντλοῦσα χυμοὺς ἀπὸ τῆς ῥίζης ἑνὸς εὐγενοῦς παρελθόντος καὶ ἀτενίζουσα μετὰ πόθου ὡραῖα ἰδανικὰ ἕλκοντα αὐτὴν πρὸς ἓν πάντοτε φωτεινότερον καὶ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εωθινὰ	Ἦχοι
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	4	Κυρ. Ι' Λουκᾶ	Ἁγ. Βαρβάρας	Γ'	πλ δ
	11	Κυρ ΙΑ' Λουκᾶ (Προπατόρων)	Κυριακὴ ΚΘ' (Προπατόρων)	Δ'	'α
	18	Κυριακ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσ.	Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσ.	Ε'	β'
	25	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ	—	—

τελειότερον μέλλον,—τοιαύτη νεολαία θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ἄρτιον καὶ ἰσόρροπον λαόν, ἄξιον καὶ τοῦ πλουσίου του παρελθόντος καὶ τοῦ ὑψηλοῦ του προορισμοῦ.

Εἰς τὴν νεολαίαν λοιπὸν πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ πάντων ὅσους θλίβει ἡ σύγχρονος «κρίσις» καὶ ὅσοι ποθοῦν μίαν γλυκεῖαν ἀνατολήν. Καλοῦνται οἱ δημιουργοὶ νὰ προσέξουν· εἰς τοῦτο ἔγκειται καὶ τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα. Ὁ ρωσικὸς κομμουνισμὸς καὶ καιρίως ἐψυχολόγησε καὶ ἄνευ ἀναβολῆς κατήρτισε καὶ ἐφήρμωσε τὸ πρόγραμμα τῆς δημιουργίας του: ὅλην του τὴν προσοχὴν ἔστρεψε πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν διὰ νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀνδρικὴν αὔριον τῆς ἀρεσκείας του. Καὶ εἶνε γνωστὸν τί ἔπραξε καὶ τί κάμνει διὰ τὴν νεολαίαν, καὶ ὁποῖα ἀποτελέσματα ἔχει. Καὶ οἱ ἀπὸ κλήσεως καὶ θέσεως δημιουργοὶ μιᾶς ἑλληνικῆς αὔριον ὄχι μόνον ἀνασταλτικῆς τῆς σημερινῆς «κρίσεως»—αὐτὸ θὰ ἦτο μία ἀρνητικὴ ἁπλῶς δρᾶσις—,ἀλλὰ θετικῶς καινοποιοῦ, ὀφείλουν νὰ καταρτίσουν τὸ πρόγραμμά των, νὰ συστηματοποιήσουν τὴν ἐργασίαν των καί, πρὸ παντός, νὰ συντονίσουν τὰς προσπαθείας των.

Ποῖοι δὲ εἶνε οἱ δημιουργοί; Ἀλλὰ ποῖοι εἶνε οἱ οἰκοδόμοι τῶν ψυχῶν, οἱ χαλκευταὶ τῶν χαρακτήρων, οἱ πλάσται τῶν καρδιῶν, οἱ χειραγωγοὶ εἰς τοὺς δρόμους τῶν ἰδανικῶν, οἱ σπορεῖς τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν; Ποῦ γεννᾶται καὶ ἀναπτύσσεται καὶ εὐθύνεται ὁ τρυφερὸς ψυχικὸς τοῦ παιδίου μίσχος ἂν μὴ ὑπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκογενείας, εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ σχολείου καὶ ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ναοῦ; Πᾶσα ἀδιαφορία διὰ τὴν οἰκογένειαν, πᾶσα πρὸς τὸν διδάσκαλον περιφρόνησις καὶ πᾶσα ἄγνοια τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως ἀποτελοῦν ἀνὰ ἓν λάκτισμα κατὰ τοῦ μέλλοντος τοῦ λαοῦ, διότι ἰσοδυναμοῦν πρὸς μίαν ὁμαδικὴν παιδοκτονίαν,—τὸ μεγαλείτερον κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἔγκλημα.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὥρισε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὡς τὸ φυσικὸν βασίλειον τῶν παιδίων: «αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Οὐαὶ εἰς ἐκεί-

νους, οἱ ὁποῖοι τὴν κλείουν εἰς τὰς παιδικὰς ψυχάς. Ἡ ἐγγίζουσα ἑορτὴ τοῦ Θείου Παιδίου ἂς ἐμψυχώσῃ ὅλους εἰς τὴν περὶ τοῦ ἑλληνόπαιδος μέριμναν ὑπὸ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου φορεὺς ἦλθεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ Παιδίον τῆς φάτνης.

Γ. Φ. ΦΕΣΣΟΠΟΥΛΟΥ
Συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΤΗι ΠΡΑΞΕΙ

Ἐξεδόθη ἐσχάτως πολυσέλιδον βιβλίον ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. Τὸ βιβλίον τοῦτο συνιστῶμεν εἰς πάντα κληρικὸν καὶ χριστιανὸν ν' ἀναγνώσῃ μὲ προσοχὴν πολλήν. Πᾶς ἀμερόληπτος ἀναγνώστης θὰ πεισθῇ ἀκραδάντως ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς οὐ μόνον ἀπέτυχεν ἐν τῇ πράξει ἐν τῇ ἀνθούσῃ ἄλλοτε Ρωσσίᾳ, ἀλλὰ τοὐναντίον, ἀντὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸν ἐπίγειον Παράδεισον, ὡς διεκήρυττον urbi et orbi, ἔφερε τὴν καταστροφήν, τὴν ἀθλιότητα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, αὐτὴν τὴν κόλασιν. Πολλοὶ ἐν Ἑλλάδι, μὴ μελετήσαντες τὴν κατάστασιν ἐν Ρωσσίᾳ, φρονοῦν ὅτι κατέλυσε τὴν Τσαρικὴν ἀπολυταρχίαν καὶ ἀνύψωσε τὸν ἐργάτην καὶ τοὺς ἀγρότας. Ἀλλ' ἡ μελέτη τοῦ βιβλίου καταρρίπτει τὴν πλάνην αὐτὴν τῶν ἐπιπολαίων καὶ καινοτόμων, διότι παρουσιάζονται ἀντικειμενικῶς τὰ πράγματα καὶ δὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στατιστικῶν καὶ τῆς ὁμολογίας αὐτῶν τῶν ἐπισήμων Μπολσεβίκων, οἵτινες ἐκμεταλλεύονται τὸν Ρωσσικὸν λαὸν πρὸς ἴδιον ὄφελος.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ὁ Ρωσσικὸς λαὸς εὑρίσκεται ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει. Ὑπάρχει δὲ ἡ τυραννία τοῦ προλεταριάτου χειροτέρα ἀσύγκριτον ὅσον τῆς Τσαρικῆς ἀπολυταρχίας. «Ὁ ἐργάτης ἐν Ρωσσίᾳ ζῇ ὑπὸ πολλοὺς κακοὺς ὅρους, διέρχεται τὰ ἔτη τῆς κομμουνιστικῆς ἐπικρατήσεως ἐν μεγάλῃ ἀνεχείᾳ καὶ πνίγει τὰς θλίψεις του εἰς τὸ δηλητηριῶδες ποτὸν «βότκα», τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος τοῦ πωλεῖ εἰς ὑπέρογκον τιμήν». Ὁ Ἑρριώ, Σοσιαλιστὴς καὶ πρώην Πρωθυπουργὸς εἰς Γαλλίαν, γράφει ***«Οἱ Ρῶσσοι ἐργάται δὲν διευθύνουν, ὑπακούουν εἰς μίαν δράκα διανοουμένων»***.

Ἡ οἰκογένεια ἐν Ρωσσίᾳ διελύθη καὶ διεφθάρησαν οἱ Ρῶσσοι καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι εἶνε εὔκολον τὸ διαζύγιον καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν πολυγαμίαν. Μία γυνὴ ἔγραφεν εἰς Ρωσσικὴν ἐφημερίδα «Ἰσβέστια» (ἀριθ. 239 τοῦ 1925): «Συμβαίνει ὥστε εἷς ἀνὴρ νὰ ἔχῃ εἰκοσάδα γυναικῶν. Ἔζησε μίαν ἑβδομάδα μετὰ μιᾶς, δύο μετ' ἄλλης καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὰ τέκνα μένουν... Οὐδὲν δύνασθε νὰ λάβητε ἀπὸ τοιοῦτον ἄνδρα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν παιδιῶν, διότι δὲν δύνασθε νὰ τὸν γδάρητε.. Καὶ ἰδοὺ τὰ παιδιὰ εἰς τὸν δρόμον»... Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἄγγλων ἐργατῶν λέγει: «Εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος δημιουργηθέντες νέοι ὅροι ἐν Ρωσσίᾳ τείνουν εἰς τὴν ἐξαφάνισιν ἐκείνου τὸ ὁποῖον καλεῖται κοινῶς «οἰκογενειακὸς βίος».

Ἡ τοιαύτη ἀξιοθρήνητος κατάστασις ἐν Ρωσσίᾳ εἶνε φυσικὴ συνέπεια τῆς ἀθρησκείας καὶ ἀπιστίας, ἣν διδάσκουν οἱ Κομμουνισταί. «Ἡ θρησκεία εἶνε ὄπιον διὰ τὸν λαόν, ἔλεγεν ὁ Λενίν. Ἔργον μας θὰ εἶνε ὄχι μόνον νὰ μεταβάλωμεν, ἀλλὰ νὰ καταστρέψωμεν πᾶν εἶδος θρησκείας, πᾶν εἶδος ἠθικῆς». «Ἡ θρησκεία καὶ ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι ἀσυμβίβαστα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς». Καὶ δὲν διδάσκεται μόνον ἡ ἀθρησκεία, ἀλλὰ καὶ καταδιώκεται ἀπηνῶς ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μὲ μῖσος σατανικόν· καὶ ὅμως ἐσχάτως ἔγραφε μεγαλόσχημος ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς: «Ὁ Κομμουνισμὸς δὲν παίζει κανένα ρόλον, οὔτε εἰς τὴν θρησκείαν, οὔτε εἰς τὴν ἠθικήν. Ἡ θρησκεία εἶνε ἐλευθέρα εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ μόνον ἐπολεμήθη—καὶ ἐπολεμήθη ἀγρίως πράγματι ὁ κλῆρός της,—ἐφ' ὅσον ἀντέδρασεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν». Ναί· ἐπολεμήθη ὁ κλῆρος ἀγρίως διότι οἱ Ἑβραῖοι Κομμουνισταὶ καὶ Μασσῶνοι ἔχουν μῖσος κατὰ τῆς θρησκείας καὶ ὁ ἀθεϊσμὸς ἐθεσπίσθη ὡς θεσμὸς τοῦ Κράτους. Καὶ διδάσκεται ἡ ἀθεΐα καὶ σατυρίζεται ἡ θρησκεία καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις εἶνε ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν. Αὐτὴ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἄγγλων ἐργατῶν ἔγραφε: «Ζωηροτάτη προπαγάνδα διεξήχθη εἰς τὸν Τύπον, τὰ Σχολεῖα, τὰς Λέσχας, κατὰ τῆς Θρησκείας ἐν γένει καὶ ἰδίως κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας». Κατὰ τὰς Σοβιετικὰς πληροφορίας πλέον τῶν 1200 κληρικῶν ἐθανατώθησαν βασανισθέντες. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι πλέον τῶν 9000 κληρικῶν ἐφονεύθησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Ἀρχιερεῖς.

Ἀληθῶς οἱ ἀπαίσιοι οὗτοι καὶ Νερώνειοι διωγμοὶ ἐνισχύουν τοὺς γενναίους χριστιανοὺς ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ Ὀρθοδοξίᾳ, διὰ τῆς ὁποίας ἐσώθη ἄλλοτε ἡ Ρωσσία ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ ἤκμασε καὶ ἐμεγαλούργησεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Εἰ κατὰ τοὺς διωγμοὺς τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χρ)σμοῦ οἱ διωγμοὶ ἐνίσχυον τοὺς Χριστιανοὺς καὶ «τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων ἐγένετο σπόρος τῶν Χριστιανῶν» κατὰ Τερτυλλιανόν, ὡς θὰ συμβῇ καὶ ἐν Ρωσσίᾳ. Ἡ θρησκεία εἶνε ἔμφυτος ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ. Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία εἶνε ἀκατάλυτος. Οἱ δαίμονες τοῦ Κομμουνισμοῦ δὲν θὰ κατισχύσουν αὐτῆς. Τοῦτο δ' ὁμολογεῖ καὶ ὁ Ἑρριώ.

«'Επὶ τοῦ τοίχου τῆς Δούμας τὰ Σοβιέτ ἔχουν γράψη τὸ περίφημον σύνθημά των: «Ἡ θρησκεία εἶνε ὄπιον διὰ τὸν Λαόν», ἀλλ' ὑπ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν τὸ μικρὸν παρεκκλήσιον 'Ιβέρκαγια Τσασόβνια ὅπου ὁ Τσάρος ἔκαμνε προσευχὴν προτοῦ εἰσέλθη εἰς τὸ Κρεμλῖνον, δὲν παύει νὰ εἶνε πλῆρες κόσμου».

Ἡ κατάστασις ἐν Ρωσσίᾳ εἶνε φοβερὰ ἀπο πάσης ἀπόψεως· ἡ διαφθορὰ εἶνε ἀφάνταστος. Ἡ ἠθικὴ παραλυσία εἶνε ἀπαισία, ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀθλιότης εἶνε εἰς τὸν ὕψιστον βαθμόν, ἐν ᾧ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ ζοῦν ἐν χλιδῇ καὶ πολυτελείᾳ, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνῳ Κράσσιν, πρώην μηχανικός, ἀφῆκε περιουσίαν πολλῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ρουβλίων. Καὶ ὅμως εὑρίσκονται ὀλίγοι, εὐτυχῶς, ἐν Ἑλλάδι ἐγκωμιάζοντες τὴν κατάστασιν ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ἐδημιουργήθη Κόμμα Κομμουνισμοῦ. Βεβαίως παρασύρονται ἐργάται τινὲς εἰς τὰς πόλεις. 'Αλλ' ἀγνοοῦν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶνε συντηρητικοί, εὐσεβεῖς καὶ ἔχονται ἀπρὶξ τῶν πατρίων. Εἰς τοὺς ὀλίγους τούτους ἐργάτας συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λαμπροῦ τούτου βιβλίου τοῦ κ. Φεσσοπούλου, τὸ ὁποῖον ἐξετάζει τὸν Κομμουνισμὸν ἀντικειμενικῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων πληροφοριῶν καὶ στατιστικῶν τῆς ἐν Ρωσσίᾳ καταστάσεως. Φρονῶ δὲ ὅτι καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἀντὶ τῶν ἐγκυκλίων, νὰ συστήσῃ θερμῶς τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τοὺς ἐργάτας, οἵτινες ἐδηλητηριάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου Κομμουνισμοῦ. Ἡ 'Εκκλησία, ἥτις διάκειται συμπαθῶς πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐργάτας, πρέπει νὰ διδάσκῃ τὴν ἀλήθειαν, σώζουσαν τὰ ἔθνη, καὶ νὰ καυτηριάζῃ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῶν ἐργατῶν.

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Συνοδινὸς)

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθε δὶς κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰς τακτικὰς συνεδρίας, διέκοψε δ' ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

— Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν διεξήχθη καὶ πάλιν μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐν Πειραιεῖ, ἐν πρωτοφανεῖ συναγερμῷ εὐλαβῶν προσκυνητῶν οὐχὶ μόνον ἐξ 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν χωρίων τῆς Μεγαρίδος καὶ τῆς 'Αττικῆς, ὡς καὶ τῆς Σαλαμῖνος. 'Απὸ τῆς παραμονῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς πυκνὰ κύματα εὐσεβοῦς λαοῦ παρῆλασαν ἐν εὐλαβείᾳ, πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου, τὴν δὲ περιφορὰν αὐτῆς μετὰ μεσημβρίαν ἀνὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς παρηκολούθησαν ἑκατοντάδες χιλιάδες λαοῦ. Ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος εἰσηγήθη εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς ὅπως διοργανώσῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως κατὰ τρόπον δυνάμενον ἰδίως νὰ διευκολύνῃ τὴν προσέλευσιν προσκυνητῶν ἐκ τῶν χωρίων, καὶ νὰ προσδώσῃ μείζονα λαμπρότητα εἰς αὐτήν. Ὁ Δῆμος ἀπεδέχθη προθύμως τὴν εἰσήγησιν ταύτην καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως ἀμέσως προβῇ εἰς σχετικὴν μελέτην.

— Παρατηρηθέντος ὅτι περιφερόμενοι ἐν τῷ κόσμῳ μοναχοί τινες, ἰδίως Ἁγιορεῖται, κείρουσι μοναχὰς μὴ ἀνηκούσας εἰς Μονὰς ἀνεγνωρισμένας καὶ ἄνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων, ἐξακολουθούσας δὲ νὰ ζῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν, ὅπως δι' 'Εγκυκλίου αὐτῆς γνωρίσῃ πρὸς τοὺς Ἱεράρχας ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀναγνωρίζωνται ἀποκάρσεις μοναχῶν, μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς Μονήν τινα, μὴ ὑποστασῶν τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν καὶ μὴ τηρηθεισῶν ἐν γένει τῶν κανονικῶν καὶ νομίμων διατυπώσεων.

— Προτάσει τοῦ Μακ. Προέδρου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως συνεχισθῇ ὁ ἔρανος ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Παλαιστίνης, ἐκδοθῇ δὲ καὶ σχετικὴ 'Εγκύκλιος. Τὸ συλλεγησόμενον ποσὸν θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ὡρισμένου προσκυνήματος.

— 'Απεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως ζητηθῇ ἡ κατάργησις τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος περὶ Προπαρασκευαστικῶν 'Εκκλησιαστικῶν Σχολῶν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους.

— Διὰ τοῦ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευομένου γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπον ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων εὐχαριστεῖ τῇ 'Εκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ 643 9)9 λιρῶν 'Αγγλίας ἐξ ἐράνων τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 6 Ν)βρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 213 φύλλῳ τῆς 'Εφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς τῆς ὀκταμήνου ἀργίας τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος εἰς τὸν ἱερέα 'Απόστολον Μαργαριτόπουλον ἐφημέριον Γκουσκουνάρ τῆς ὡς ἄνω Ἱερ. Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 2 Ν)βρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους κατα-

χωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 213 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7 ἀποφάσεως τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κυθήρων ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Γεώργιον Κασιμάτην, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Φριλιγκιάνικα τῆς ὡς εἴρηται ἱερ. Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 2 Ν)βρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 15 φύλλῳ τῆς 'Εφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 ἀποφάσεως τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Νικόλαον Θέον, ἐφημέριον Καστανιᾶς, τῆς διαληφθείσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 6 Νοεμβρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 213 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῷ ἱερεῖ Γεωργίῳ Κούκη ἐφημερίῳ Ἁγίου Βλασίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 17 'Οκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 194 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑπὸ τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Μαντινείας ἐπιβληθείσης ποινῆς τοῦ ἑξαμήνου σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος (Αἰγίνης) εἰς τὴν Μοναχὴν Εὐγενίαν Γιαννίτσου, ἀδελφὴν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Καλτεζῶν τῆς ὡς εἴρηται Ἱερ. Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 15 'Οκτωβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 783 ἀποφάσεως τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν Ἱερέα Παναγιώτην Σινόπουλον ἐφημέριον τοῦ ἐν Τριπόλει Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 15 'Οκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 713 ἀποφάσεως τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς πενταμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν Ἱερέα 'Ιωάννην Γετίμην ἐφημέριον τοῦ ἐν Τριπόλει Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 15 'Οκτωβρίου ἐ.ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς 'Εφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 672 ἀποφάσεως τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας εἰς τὸν ἱερέα Γεώργιον Ντιναπόγιαν ἐφημέριον Βασλεμιστίου τῆς ὡς εἴρηται Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 15 'Οκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς 'Εφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμήνου ἀργίας εἰς τοὺς ἱερεῖς Εὐστάθιον Συκᾶν καὶ Εὐστάθιον Λύτραν, ἐφημερίους τῆς Κοινότητος Γούρα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 15 'Οκτωβρίου ἐν ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 192 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6 ἀποφάσεως τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως 'Αργολίδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμήνου ἀργίας εἰς τὸν Ἱερέα Δημήτριον Λιλὴν ἐφημέριον τοῦ ἐν Λίμνῃ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς τῆς ὡς εἴρηται Ἱερ. Μητροπόλεως.

— Εἰς τὸν ἀντιπροσωπεύσαντα τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ Γενικῇ Συνελεύσει τοῦ πατριωτικοῦ Ἱδρύματος 'Αρχ. Προκόπιον Καλλιοντζῆν ἀνετέθη ὑπ' αὐτοῦ ἡ προεδρεία τοῦ θρησκευτικοῦ τμήματος ἐπὶ τοῦ προσεχοῦς ἑορτασμοῦ τῆς «Ἑβδομάδος τοῦ Παιδιοῦ».

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐν Καρδίτσῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφαρσάλων κ. 'Ιεζεκιὴλ μεταβὰς εἰς τὴν Λαϊκὴν Σχολὴν περὶ ὥραν 7 ἑσπερινὴν ἐδίδαξεν εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα περὶ τῶν καθηκόντων τῶν παίδων πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τοὺς Γονεῖς καὶ τοὺς Διδασκάλους των, ἐνώπιον 80 μαθητῶν.

— Τὸ ἑπόμενον φύλλον τῆς «'Εκκλησίας» ἐκδοθήσεται διπλοῦν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ σεβ. μητροπ. Ρόδου 'Απόστολος μετὰ τὴν κατ' αὐτοῦ γνωστὴν ἀπόπειραν ὑπέβαλεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἡ Μεγ. 'Εκκλησία οὐ

μόνον δὲν ἐδέχθη αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ἐξέφρασε τῷ μητροπολίτη τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς, προέτρεψε δ' αὐτὸν ὅπως ἐμμένῃ ἐν ᾗ ἐτάχθη θέσει.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ 'Αλεξανδρείας ληφθὲν ἐνταῦθα εἰς τὸν τύπον τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸν πρὸ δεκαοκταμήνου ἐκλεγέντα Πατριάρχην, Μελέτιον ὑπογραφέντος τοῦ διατάγματος τῆς ἀναγνωρίσεως. Οὕτω τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἐπὶ τοσοῦτο παραταθεῖσαν ἐκκρεμότητα, ἥτις ἐδέσμευεν ὁπωσδήποτε τὴν ἐλευθέραν ἐν νομιμότητι δρᾶσιν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ Κράτει καὶ συνεῖχε τὰς ψυχὰς τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξου πληρώματος. Οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς συνετελέσθη ἡ ἀναγνώρισις, συναφεῖς πρὸς τὴν στάσιν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὀρθοδόξων Σύρων, ἥτις ἐγινώσκετο ὑπὸ τὸν χαρακτηρισμὸν «ζήτημα τῶν Σύρων», θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν καιρῷ ἐν τῇ «'Εκκλησίᾳ» ἅμα ὡς ἤθελον ἐγκύρως γνωσθῇ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δημητρίου Π, Πασχάλη, "Ανδριοι Ἱεράρχαι : Κωνσταντῖνος Δ. Καλογερᾶς μητροπολίτης Προύσης 1801—1870. 'Αθῆναι 1927.

Κλητήριον 'Επίκριμα

'Αριθ. Πρωτ. 2114

'Εν 'Αθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1927

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν μοναχὸν Χαρίτωνα Πανουτσόπουλον
('Αγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῇς ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις Αὐτῆς τῇ 26ῃ 'Ιανουαρίου 1928, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ καὶ ὥρᾳ 9ῃ π.μ., ἵνα δικασθῇς ὡς ματηγορούμενος ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀσελγείας.

Προσεπιδηλοῦμεν δέ σοι, ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῇς τῇ ὡς ἄνω ὁρισθείσῃ ἡμέρᾳ θέλεις δικασθῇ ἐρήμην.

Ὁ 'Αθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

Ὁ Α.' Γραμματεὺς 'Αρχιμ. ***Γερμανὸς Ρουμπάνης***

—

Κλητήριον 'Επίκριμα

'Αριθ. Πρωτ. 2115.

'Εν 'Αθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1927

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἱεροδιάκονον Εὐγένιον 'Ηλιόπουλον
('Αγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῇς ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις Αὐτῆς τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1920, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ ὥρᾳ 9ῃ π.μ., ἵνα δικασθῇς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ.

Προσεπιδηλοῦμεν δέ σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῇς τῇ ὡς ἄνω ὁρισθείσῃ ἡμέρᾳ, θέλεις δικασθῇ ἐρήμην.

† ***Ὁ 'Αθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος***

Ὁ Α.' Γραμματεὺς 'Αχιμ. ***Γερμανὸς Ρουμπάνης***

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς Γραφέως παρᾷ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ προκηρύσσεται διαγωνισμός, ἐνεργηθησόμενος τῇ 21 'Ιανουαρίου 1928.

Καλοῦνται δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν ἐγκαίρως.

Ὁ προσληφθησόμενος Γραφεὺς δέον νὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς προσόντα :

1) Νὰ εἶναι ἄγαμος Κληρικός.
2) Νὰ φέρῃ πτυχίον Γυμνασίου.
3) Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν.
4) Νὰ γνωρίζῃ δακτυλογραφίαν καί, εἰ δυνατόν, στενογραφίαν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ μάθῃ ὑποχρεωτικῶς ταύτην ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

('Εκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Στεφανίῳ Ἱερᾶς Μονῆς ὁ "Αγιος Δημήτριος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 18ην τρ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινὴν ἐν Χιλιομοδίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κλεωνῶν ἡ ἐκποίησις τῶν ἀγρῶν Ταξιάρχης (ἄγριον καὶ ἥμερον) ἄνω καὶ κάτω μανικοῦλες ἕως Καφαντάρη, ὡς εἶναι τὰ ὅρια αὐτῶν, ἐκ στρεμμάτων 55 περίπου συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 119 1—12—27 διακηρύξεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς.

'Εν Ἱερᾷ Μονῇ Στεφανίου τῇ 1 Δ)βρίου 1927

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Φωκίδος προκηρύσσει ὅτι ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π. μ, μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 29 Δεκεμβρίου 1927 ἐν τοῖς ἐν 'Αμφίσσῃ γραφείοις τῆς Ι. Μητροπόλεως Φωκίδος ἐνεργηθήσεται ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42164 ε.ἔ. διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου Ὑπουργείου ἐγκριθεῖσα μειοδοτικὴ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασία πρὸς ἀνάδειξιν ἐργελάβου τῆς ἐν μέρει τοιχοποιΐας τοῦ ἐν Σερνικακίου Ἱεροῦ Ναοῦ «"Αγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος» μὲ ἐγγύησιν δραχ. 11.250 εἰς χρήματα προϋπολογισθέντος τοῦ συντελεσθησομένου τμήματος εἰς Δρχ. 225.000 τοῦ φακέλλου μελέτης εὑρισκομένου παρὰ τῇ Ι. Μητροπόλει πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. 'Εὰν τότε δὲν παρουσιασθῇ μειοδότης ἐπαναληφθήσεται αὐτόθι ἡ δημοπρασία τὴν 24 'Ιανουαρίου 1928 ὥρα 10—12 π μ.

'Εν 'Αμφίσσῃ τῇ 24 Νοεμβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερ. Στ. Μ. Μαχρυρράχης διακηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως ὁ ἐν τῇ Συκιᾷ ὑδρόμυλος αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται κατὰ τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3—6 π μ. ἐν τῷ ἐν Κολινδρῷ Μετοχίῳ τῆς Μονῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς ἐνοικιάσεως προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Κολινδροῦ ἔνθα οὗτοί εἰσι κατατεθειμένοι.

'Εν τῇ Ι. Σ. Μ. Μακρυρράχης νῇ 1 Δεκεμβρίου 1927

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38, 'Αθῆναι